

niez? Zemy tež dale na Bozej Nadzi zwy-
blowacz a rez: Na tym Sbožniku moze so
derje swjaty Pjeter a Pawol sweselič, ale
ja to nesnijem czinicz: Ja sym khudy
Njeschnik, tajki krašny, drobi Schaz me
niezo nenastupa; Luby, dyž zesch ty tak pra-
jicz: Won me niezo nenastupa, a ja zu tež
tak prajicz: Komu da pschisłuscha won? Ze
da won Hussow, Kaczow a Kruwow dla
pschischol? Pschetož ty dyrbišch tudy ladacz,
schtu won je? Dy bydžische won druhemu
Stworenju pomhacz zyt, da bydžische won
tošame Stworenje so jezinit. Dy by won
sa naš khudych rjeschnych a shubenych Czlo-
wekow nepschischol, da by won našch
Sbožnik nerjekal.

Njetk ladaj, schtu sy ty? schtu sym
ja? Njesmy my schizy Czlowekojo? Haj.
Schtuha da dyrbjal to Džeczatko horje-
wsacz, hacz my Czlowekojo? Czi Zandželjo
jeho nepotrebaju, czi Czerczi jeho nechadza.
Wdy pak jeho potrebamy, a nasche dla je won
so Czlowek narodžit. Tehodla faleži so
nam Czlowekam, so my jeho sWešelom
horjewoimemy, kajž ton Zandžel tudy praji:
Wam je so ton Sbožnik narodžit.
A krotko predy: Wam pschipowedam
ja wulke Wešelje, kotrež so schitke-
mu Ludu dostacz budže. Neje to pak
wulka krašna Wjez, so jedyn Zandžel sNe-
beš, tajku Powjesz tym Czlowekam pschi-
neše? A so potom wele tawšent Zandželow
na tym so sweselja, prjeduja a žadaju, so
my Czlowekojo tež wešeli bycz, a tajku Na-
du sDžakom horjewšacz dyrbinym, kajž my
slyšhecž budžemy.

Tehodla je to jene krašne a drohe Sło-
wo, kotrež my tudy slyšchimy: Wam je
so Sbožnik narodžit. Tajki Narod (ze
won prajicz) neje našch, tych Zandželow,
ja so teho šameho netreban mozowacz, fi-
ba jeno tak, so wam ton šamy sWutrobu rad
popscheju. Ale našch won je, kiž wy khudzi,

pokazeni a shubeni Czlowekojo sze. Wašch
Sbožnik je to Džeczjo, Bozi Ssyn; te-
hodla smicze tehošameho horje, pschetož
wy tež tajkeho Sbožnika potrebacze, jeli so
wam wot Njehow a Sšmercžje dyrbi pom-
hane bycz. Njetk je to šamo na šebi jena
krašna wulka Wjez, so je so Boh Czlowek
narodžit. Ale to ju wele wosche pschetrechi,
so won našch duchomny a wječny Sbožnik
bycz dyrbi. Schtuž by to prawje wjerit, ton
by wot teho prajicz wedžit, schto prawa We-
šelosz je. Haj dy by ta Wutroba polna
Wjery byla, da by psched wulkej Wešelo-
szju dolho žywa nebyla, pschetož ta Wutroba
neby to Wešelje sneš mola, ale dyrbjala
sWešelozju so roškocicz, kajž my widžimy,
so ta człowska Wutroba tež wulku Sru-
du sneš nemože, ale wele jich psched wulkej
Srudnoszju a Styšnoszju wumre.

Ale kajž je pschi Spoczatku prajene, my
nebudžemy to Prjedowanje tudy na Semi
zylje sapschijecz ani dowuknycz moz. Psche-
tož to Žiwenje je krotke, a nasche Wutroby
su ktemu šlabe. Hewak dy by možno bylo,
so by jo jena Wutroba prawje sapschijecz
mola, da by nidy wot žaneje srudneje Wy-
šlje niezo neslonila.

A dy bychmy to prawje wjerili, da dyr-
bjal knajmenschemu šteho ton Wuzitk
pschindž, so bychmy beš sobu we Luboszi
žiwili byli, a pschestali Eže ryczech, jebacz, a
druhe šle Pocinki dokonecz. Ale tudy my
šhonimy, kak šlabje to snami dže, so ta We-
šelosz prawje do Wutroby necha, a my wo-
boje, to Prjedowanje teho lubeho Zan-
džela a teho Sbožnika skoro sabudžemy, a
so ton najwečzi Tšel tych Czlowekow sa
Lakomštwom a druhimi Wjezami khodži.
Schtož jedyn wjesty Žesch je, so my tajke
Prjedowanje kedžbu nimamy, aby pak jara
czeschzy wjerimy, hewak bychmy wešeli byli
a so niezo nestarali, dy bychmy wjerili, so
my tajkeho Sbožnika mamy.